

Gospelfesztivál Solymáron

Keresztény zene mindenkinek

A XI. nemzetközi gospelfesztiválnak augusztus utolsó szombatján adott otthont a solymári sportközpont. A hétórányi, Istent dicsőítő zenei élménnyel szabadtéri színpadon szolgáltak a válogatott – magyarországi (Vác, Miskolc, Budapest, Csákvár) és határon túli – fellépők. Idén a külföldi előadók Kárpátaljáról (*Credo*), Lengyelországból (*Sienna Gospel*) és Dél-Afrikából (*Mary Ann*) érkeztek. A rendezvényt záró produkciót – a katasztrófavédelmi szakemberek viharjelzése miatt – váratlanul be kellett költöztetni a fedett sportcsarnokba, ám *Bolyki Balázs* és csapata, a *Bolyki soul- és gospelkórus* szépen vette az akadályt: hangosítás és zenei kíséret nélkül is bezengték a csarnokot, és a dübörgő vastaps sem maradt el. A rendezvény alapító szervezőjével, *Jeney Erzsébet* rádiós műsorszerkesztővel beszélgettünk.

– *Miben más az idei fesztivál, mint az eddigiek?*

– Mint amikor egy gyerek az alsó tagozatból a felsőbe lép. Nagy álmok, nagy remények. Előkészület ez arra, hogy majd egyszer tizennyolc évesek, vagyis nagykorúak is leszünk. Az indulásnál a fő cél az volt, hogy az együtteseknek – függetlenül az ismertségtől és a szakmai szinttől – bemutatkozási lehetőséget adjunk. Voltak nagyon profik és nagyon kezdők.

Mára eljutottunk oda, hogy nagyon magas színvonalon játszanak a zenészek – mondjuk azok is, akik az első lépéseket itt tették meg a gospelfesztiválon. Reményeink szerint a tizennyolcadik évünket úgy fogjuk elérni, úgy leszünk érettségizők, hogy addigra már abszolút mértékben világszínvonalú együtteseket tudunk színpadra állítani.

Egyébként most is vannak olyan magyar fellépőink, akik már határainkon túl is dicsőséget szereztek hazánknak, például a *Fráter kórus* vagy a *Lumen Christi*. Ez utóbbi együttes az elmúlt tíz évben mindig résztvevő volt, idén sajnos az utolsó pillanatban jött közbe valami, ami miatt nem hallhattuk őket. Mindkét csapat több aranydiplomát nyert rangos külföldi – ausztriai, illetve olaszországi – kórusversenyeken. Büszkeséggel tölt el, hogy a nagyközönség előtt itt mutatkoztak be először.

– *Van egyéb küldetése is a fesztiválnak, mint az Istenről szóló zene átadása?*

– Jó érzés – bár én csak a keretet teremtem meg ehhez –, hogy van egy közös missziónk a *Pax Vobis* kórus vezetőivel. Régi áldásként kapcsolódik a rendezvényhez ez a kezdeményezés, amelynek lényege, hogy a kórus tagjai olyan, állami nevelőotthonban nevelkedő gyerekek, akik átmenetileg az élet árnyékosabb oldalára kényszerültek. Nagyon sokan ép és egészséges családból kerülnek be manapság, a huszonegyedik században nevelőotthonba azért, mert például a bankhitelek bedőlése következtében a gyámhatóság a továbbiakban nem látja biztosítottnak a gyerekek otthoni nevelését, akik így kollégiumi életre kényszerülnek. Borzasztó még hallani is róla.

Ilyen körülmények mellett különösen fontos az a missziós cél, amelyet *Havasi Tibor*, a kórus vezetője – aki egyben a kollégium igazgatója is – felvállalt, hogy ezeknek a gyerekeknek reményt nyújtson. A reménysugár kiinduló forrása a Biblia az evangéliummal és persze ezek a dalok, amelyeket a kórusvezető komponál és fantasztikus lelkesedéssel állít színpadra. A fesztivál elején elmondták, hogy új CD kiadására is készülnek, amelynek eladásából a gyermekotthonban felnövekvő utánpótlást akarják támogatni. Ez egy szép küldetés.

– *Növekedést látok. Egyre több a külföldi a fellépők között is...*

– Valóban. Annak idején úgy indultunk, mint egy kis helyi fesztivál: egyértelműen a történelmi egyházak templomi, imaházi közösségeihez kapcsolódó ifjúsági együtteseket hívtuk meg előadóknak. Később léptünk egy nagyot, amikor országossá duzzadt a fesztivál: eljött a *Sopron Gospel* vagy a nagyszerű pécsi *UniCum Laude* együttes, és az ország több pontjáról is érkeztek vendégeink. Majd volt egy harmadik lépcsőfok, amikor nemzetközivé váltunk. Első külföldi előadónk az olaszországi *Trust in Jesus* volt, őket követte a svéd *Mercy Gospel*, aztán a sor folytatódott a holland *Joany & the More Gospel* együttesel, amely már többszörös visszatérő vendégünk. Sőt *Joany* ittlétekor mindig szervez egy szakmai továbbképző workshopot is a jelenlévőknek. Eredeti terveink szerint fellépőink szakmai tréningje is szerepelni fog a későbbi programban.

Ezt követően sok külföldi előadó járt nálunk, például az Egyesült Államokból érkezett *Karen Carroll és a Mississippi Grave Diggers*, Suriname-ból *Angelique*. Idén visszatérőként érkezett – a kiváló és sokoldalú *Anna Bajak* vezetésével – a *Sienna gospelkórus* Lengyelországból, valamint először találkozhatott a magyar közönség a dél-afrikai *Mary Ann-nel*.

– *Mit tudhatunk róla?*

– *Mary* az ottani tehetségkutató versenyek mindegyikét megnyerte. Sőt egy nemzetközi olajtársaság turnéjának vezéralakjaként egész Dél-Afrikát bejárta. Mivel most személyes vendégem, elég sokat megtudtam róla az elmúlt napokban. Szülőföldje, Olifantshoek egy olyan völgy, ahol az elefántok világra hozzák a kicsinyeiket. A tizenhetedik század végén kétszáz francia hugenotta telepedett le a területen, akik magukkal hozták a szőlő kultúráját. A Magyarországon is ismert, híres dél-afrikai bor erről a vidékről való, csakúgy, mint *Mary Ann*, akinek hatalmas szőlőültetvényei vannak. Sokat beszélt nekem a csodálatos természeti környezetről és arról, hogy az ottani emberek a természettel szervesen együtt élnek. Ő elsősorban misszionárius, az éneklést csak mellékesen műveli. Férjével együtt egy templomi közösség vezetői, ezen túl komoly szociális tevékenységet végeznek.

– *Egyre inkább körvonalazódik, hogy ez egy rangos, nemzetközi fesztivál...*

– A nemzetközi vendégek alapján már mondható, de nem szeretném, ha csak külföldi fellépőink lennének. Tavaly volt egy fotókiállításunk a tíz év képeiből, ezt idén a polgármesteri hivatalban is kitettük. A közönségképeket elnézegetve láttam sokféle egzotikus embert, kicsiket is szép számmal. Megfordultak itt sok helyről. Mivel Solymár sváb község, ide főként németek, osztrákok – akik sokszor rokonok – látogatnak. Külföldiek mindig vannak a rendezvényen. Sokan szeretnék egy többnapos rendezvényt, de sajnos ezt egyelőre anyagi okok miatt nem engedhetjük meg magunknak. Egyelőre úgy néz ki, hogy a piaci szereplők fókuszában nem az ilyen egyházi jellegű alkalmak állnak – nagyon nagy tisztelet a kivételnek.

Károly György Tamás

A gospelfesztivál evangélikus vonatkozásai

1. *Thurnay Béla* lelkész a helyi evangélikus közösség vezetőjeként mondja el minden évben a megnyitó imádságos szavait, és tolmácsolja a gyülekezet köszöntését a résztvevők felé.
2. A fesztivál kiadványának köszöntőjét *Gáncs Péter* evangélikus püspök által készített portré illusztrálja. A püspök a kép készítésekor még nagytarcsai lelkészként készített rádióműsort és volt rendszeres látogatója a rendezvénynek.
3. A pilisi evangélikus *Izsóp* együttes tipikus afrikai gospelzenéje többször is megszólalt a solymári alkalmakon. (A zenekar egyéb kötelezettségek miatt idén nem tudott eljönni.)